

res til indvandrere. Derfor er det stadig vores opfattelse, at flygtninge ikke skal kunne opnå permanent ophold i Danmark efter kun 3 år, men tidligst efter 7 år. Indtil da skal hovedreglen være, at flygtninge vender hjem, når de ikke længere har behov for beskyttelse.

For det fjerde ønsker vi, at der gribes effektivt ind over for kriminelle asylsøgere og kriminelle udlændinge, der har opholdstilladelse i Danmark; de skal udvises. Det er fortsat Det Konservative Folkepartis politik, at udlændinge, som har begået grov kriminalitet med en strafferamme på 4 år eller derover, grov personfarlig kriminalitet eller narkokriminalitet, som absolut hovedregel skal udvises af Danmark.

For det femte: Hvis udlændinge mener, at deres børn skal undervises i modersmål, er det deres egen opgave; det er ikke en opgave for det danske samfund.

Og til allersidst skal jeg nævne, selv om det kun er en lille flig af problemstillingen, at Det Konservative Folkeparti fortsat ønsker kravene for opnåelse af dansk statsborgerskab skærpet. Vi står uden for det nuværende forlig om indfødsret. Det er efter vores opfattelse fundamentalt forkert, at tidligere udviste kriminelle kan opnå dansk indfødsret. Sådan er reglerne i dag.

Vi står også ved, at sprogkravet skal være en absolut betingelse for opnåelse af dansk statsborgerskab. Uanset om ansøgeren er over 65 år eller ej, må det være et helt basalt krav, at man, for at kunne kalde sig dansk statsborger, evner at læse og tale dansk.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det Konservative Folkeparti har jeg altid opfattet som et parti, der holdt nogle gode traditioner i hævd. Derfor bekymrer det mig lidt, at man oplever, at partiet kører med på den debat, der kører nu, hvor man sådan skal markere, at vi så sandelig også er imod, vi sætter også grænser, uden at det virker på mig, som om der er ordentlig baggrund for det.

Jeg vil egentlig godt vide, om ikke det er det samme illusionsmageri, De Konservative er ude for at markere, når man nu snakker om familiesammenføring. Vi har knapt 10.000 familiesammenføringer i Danmark. Hovedparten er danske statsborgere, der får en anden fra et andet land ind, en anden hovedpart er forældre og børn, der bliver ført sammen.

Jeg vil egentlig godt høre: Hvor er det, Det Konservative Folkeparti mener, man rent faktisk skal stramme på det område?

Da jeg var på besøg i Canada, som jeg fik en udtalelse fra nogen dér, da jeg spurgte, om de havde problemer med familiesammenføring. De sagde helt undrende: Næh, det er da en fordel, at folk har et godt familieliv og kan leve godt sammen. Det var deres svar.

Og så vil jeg egentlig godt høre, når vi snakker om de facto-flygtninge, helt konkret – i stedet for at snakke om tal – hvad er det for nogle kriterier, Det Konservative Folkeparti mener der er forkert i forbindelse med de facto-flygtninge?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har et enkelt spørgsmål til den konservative ordfører, der sådan med ganske få ord sagde, at reglerne for at få dansk statsborgerskab eller indfødsret skulle strammes.

Men jeg synes, den konservative ordfører gjorde utrolig lidt ud af at fortælle, hvad det er, man vil have strammet. Og det ligger jo sådan, at ganske vist er Det Konservative Folkeparti uden for det regelsæt om, hvordan man tildeler dansk statsborgerskab, men det betragter jeg sådan set mest som en taktisk politisk manøvre.

For sagen er den, at Det Konservative Folkeparti stemmer jo en masse for de ca. 18.000, der får dansk statsborgerskab hvert år. Man stiller nogle få ændringsforslag, men ellers trykker man trods alt på de grønne knapper, når der skal tildeles statsborgerskab.

Så jeg spørger, om det ikke mest er ord, ord, ord fra De Konservatives mund.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Til hr. Knud Erik Hansen vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti har den opfattelse, at familiesammenføring skal kun kunne ske her i landet, hvis det samlede tilhørsforhold her til landet er større end til hjemlandet.

Sådan ved jeg godt reglerne formelt er, men vi kan konstatere, at på trods af at reglerne er sådan, er der altså ikke sket én eneste afvisning på det grundlag.

Omkring de facto-begrebet: Nej, jeg vil ikke nævne konkrete eksempler. Jeg sagde netop i min ordførertale, at vi ønsker, at der sker en kulegravning af, hvordan det kan være, at vores anerkendelsesprocent er så markant højere end andre landes anerkendelsesprocenter. Jeg vil